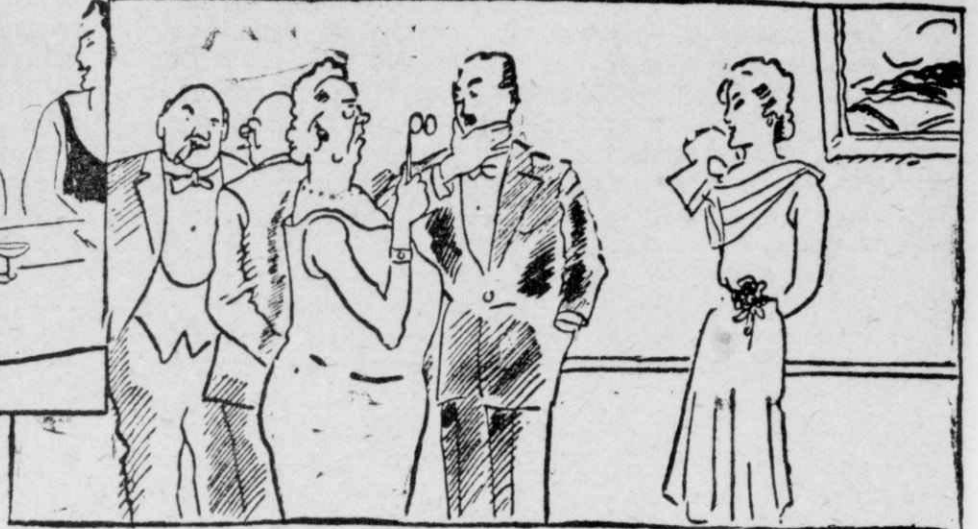

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΓΚΑΦΑΤΖΗΔΕΣ

- Σας άρεσει τó κρασί, κύριε; Είνε πνήητα έτων.
- Ναι. Έχει τά χρόνια σας, κυρία μου.

Η πεθερά: Άγαπητέ μου Γάστων, όταν θλεπω τή μνηστή σου νομίζω πως άντικρύζω τόν έαυτό μου πρό είκοσι χρόνια.

Έκείνη: Αδτή ή νέα που συναναστρέφεσαι είνε πολύ ύποπτη. Νά διακόψης τής σχέσεις μαζί της.
Έκείνος: Δυστυχώς μου είνε αδύνατον, είνε... αδελφή μου.

Ο τραπεζίτης: Για να κερδίσης πολλά χρήματα πρέπει νάχης...
Ο επισκέπτης: Τά μυαλά σας και μιά λίρα!

Ο Γιάννης: Όποτε θα εγάλω τρέχες, είσαστε βέβαιοι;
Ο γιατρός: Ναι, ασφαλώς. Όλος ό κόσμος θα σας φωνάζη: «Τρ-είχεσ Γιάννη, τρ-είχα πάντα!»

- Θέλετε να σας συστήσω αδή τήν εμυαλισμενη που στέκει πίσω μας;
- Περιττόν... Είνε ή γυναίκα μου.

Ο πελάτης: Αύτός ό λογαριασμός είνε φουτωμένος.
Τό γκαρσόνι: Αυτό συμβαίνει γιατί... παραφάγατε.